

Emirfakı Hamamı

– HasanÖzaydın · 23 Mayıs 2021

Çocukluğumda at arabasıyla eski yoldan ,Ilıcaksu başının alt kısmında Emirfakı hamamına gittiğimi hatırlarım.

Çocuklarda bir neşe kaç sürerdi hiç umrumuzda da olmazdı.Atın ayaklarının çıkardığı ses arabanın kanparasının çıkardığı ses alıp götürürdü bizleri.Yolu toprak olduğunda üstümüz başımız toz olurdu.

Giderken sol tarafımızda kalan İtecik dağında olan uzaktan bakıldığında anlattıkları gibi Gelin kayasını görürdük.Önde ata binmiş gelin kız davulcu gelin alayını gördüğümü hatırlarım.Hikayesi Anadolunun bazı yerlerinde olduğu gibi aynıydı.Sevdiğine verilmeyen kız aşığın beddua etmesiyle taşa dönüşmesi.

Bir kaç çeşme başı molasından sonra hamama gelirdik.Aklımda bir an önce hahama girmek düşüncesinden başka bir şey olmazdı.

Hamam dediğimiz öyle düzenli bir yer değildi.Etrafı duvarlarla çevrili üstü çalı çırpyla örtülü bir yerdi.Bizim içine girip çıkmak istemediğimiz yerdi.Büyük yaşlılar içinde oturarak sohbet ederler bizi dalıp çıkmamız atlamamız onları rahatsız eder uyarırlardı hep.Suyu fazla sıcak değildi.

Hamamım alt kısmından Gediz çayı geçmekteydi.Karşıya geçmek bizim için zordu su alıp götürüyordu.

Hamam içinde tatlı suyu yoktu hamamcı eşeği ile kuyudan mı çeşmeden mi su getirir ondan çay yapardı müşterilerine.

Yemekleri annelerimiz ya ateşte veya gaz ocağında yaparlardı.Elektrik yoktu gaz lambasıyla otururduk...

Daha sonraki yıllarda ileride romalılardan kalma yeni hamam bulunmuştu.Yayan oraya da giderdik.

O yıllarda otobüsü olan yaşlı amca haftada bir sefer yapardı hamama.Biz dedenin otobüs derdik ona.

Lise yıllarımda Gediz çayında Uşak'a kum taşıyan arabalarla Dikilitaş'ın orada beklerdi sabah erkenden onlarla gidip gelirdik.Akşam üzeride arabayı kaçırmamak için erkenden düşerdik yola.

Balıkçılık merakım Gediz çayında başlamıştı.Söğüt diplerinde oynardı balıklar.